Dosarul nr. 2i-44-1/2023

H O T Ă R Î R E
În numele Legii
(motivată)

29 iulie 2026 **or.Ialoveni**

Judecătoria Hîncești /sediul Ialoveni/
în componența
Președinte de ședință, judecător Veaceslav Caragia
Grefieri: Liliana Bogos, Mădălina Stanila

examinînd cererea depusă de lichidatorul „DIASIM GRUP" S.R.L., Cuculescu Corneliu privind atragerea la răspundere subsidiară a lui Diaconu Mihail IDNP 0***** a.n.*****și a lui Diaconu Svetlana IDNP 0*****a.n*****cu dispunerea incasării de la ei în mod solidar a sumei de 34 327,47 lei,

Dispozitivul hotărârii a fost emis la data de 29 iulie 2026.
Hotărârea integrală întocmită la data de 26 august 2026.

a c o n s t a t a t :

La data de 20 noiembrie 2023, administratorul provizoriu Muntean Oleg, în interesele creditorului SRL „Damalio" – în perioada de observație, cu sediul R. Moldova, r-nul Ialoveni, s. Suruceni, MD-6827, IDNO*****, s-a adresat în instanţa de insolvabilitate a Judecătoriei Hînceşti, sediul Central cu cerere introductivă privind intentarea procesului de insolvabilitate faţă de debitorul „DIASIM GRUP" S.R.L., cu sediul R. Moldova, r-nul Ialoveni, s. Costești, MD-6813, IDNO*****.

Prin încheierea Judecătoriei Hînceşti, sediul Central din 27.11.2023 a fost admisă spre examinare cererea introductivă depusă de administratorul provizoriu Muntean Oleg, în interesele creditorului SRL „Damalio" – în perioada de observație, cu sediul R. Moldova, r-nul. Ialoveni, s. Suruceni, MD-6827, IDNO*****, privind declararea insolvabilității debitorului „DIASIM GRUP" S.R.L., cu sediul R. Moldova, r-nul Ialoveni, s. Costești, MD-6813, IDNO*****, stabilită perioada de observație a debitorului, până la examinarea cererii introductive prin desemnarea unui administrator provizoriu în persoana Administratorului insolvabilității Cuculescu Corneliu, deținătorul autorizației nr. 27 din 14.01.2015, și dispusă aplicarea măsurilor de asigurare în scopul prevenirii modificării stării bunurilor „DIASIM GRUP" S.R.L.

Ulterior la data de 04 martie 2024 prin hotărîrea judecătoriei Hîncești sediul Central, s-a admis cererile introductive depusă de SC „DAMALIO" SRL în proces de insolvabilitate. S-a constatat insolvabilitatea şi se dispune intentarea procedurii de faliment simplificat şi dizolvare faţă de debitorului „DIASIM GRUP" S.R.L., cu sediul R. Moldova, r-nul Ialoveni, s. Costeşti, IDNO*****. S-a desemnat în calitate de lichidator al „DIASIM GRUP" SRL, cu sediul R. Moldova, r-nul Ialoveni, s. Costeşti, IDNO*****, pe Cuculescu Corneliu, deținător a Autorizației nr. 27 din 14 ianuarie 2015, eliberată de Ministerul Justiției al Republicii Moldova. La fel s-a mai decis: A convoca şedinţa de validare a mărimii creanţelor pentru

data de 05 iunie 2024, ora 13:30 în incinta Judecătoriei Hînceşti, sediul Central, mun. Hînceşti, str. Chişinăului 7, sala nr. 3; A propune creditorilor „DIASIM GRUP” SRL să depună cerere de validare a creanţelor în Judecătoria Hînceşti, sediul Central, mun. Hînceşti, str. Chişinăului 7, un exemplar şi un exemplar la lichidator, pe adresa: MD 2005, mun. Chişinău, str. Căpriana 50C, of. 212; Termenul limită de înaintarea a cererilor de validare fiind pînă la 30 aprilie 2024; Se obligă lichidatorul „DIASIM GRUP” S.R.L. să prezinte pînă la data de 27 mai 2024 tabelul definitiv al creanţelor în privinţa debitorului; În scopul prevenirii modificării stării bunurilor „DIASIM GRUP” S.R.L. se mențin măsurile de asigurare dispuse prin încheierea Judecătoriei Hînceşti din 27.11.2023; A obliga lichidatorul să publice dispozitivul prezentei hotărîri în „Monitorul Oficial” al Republicii Moldova; A notifica debitorul „DIASIM GRUP” S.R.L. să desemneze în termen de 10 zile un reprezentant al debitorului conform art. 88 alin. (2) a Legii insolvabilităţii.

La data de 20 ianuarie 2025, lichidatorul „DIASIM GRUP” S.R.L. – în procedura falimentului simplificat, Cuculescu Corneliu a depus o cerere de atragerea la răspundere subsidiară a lui Diaconu Mihail IDNP 0***** a.n.*****și a lui Diaconu Svetlana IDNP 0*****a.n*****cu dispunerea incasării de la ei în mod solidar a sumei de 34 327,47 lei.

În conținutul cererii lichidatorul Cuculescu Corneliu, a menționat că, conform art. 15 alin. (1) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, în cazul insolvabilităţii debitorului din culpa fondatorilor (membrilor) lui, a membrilor organului executiv sau a unor alte persoane care au dreptul de a da indicaţii obligatorii pentru debitor ori care pot influenţa în alt mod acţiunile debitorului (insolvabilitate intenţionată), aceştia poartă răspundere subsidiară solidară faţă de creditori în măsura în care bunurile debitorului sînt insuficiente pentru executarea creanţelor creditorilor. Prevederile art. 248 alin. (1) al Legii insolvabilității dispun următoarele, la cererea administratorului insolvabilităţii/ lichidatorului, a comitetului creditorilor sau a oricărui creditor care are interes legitim, instanţa de insolvabilitate poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolvabil să fie suportate de membrii organelor lui de conducere şi/sau de supraveghere, precum şi de orice altă persoană, care i-au cauzat insolvabilitatea prin una dintre acţiunile prevăzute la articolul în cauză. În speță, exercitându-și atribuțiile, lichidatorul a constatat că debitorul insolvabil nu dispune de bunuri sau de mijloace financiare care ar putea fi îndreptate în vederea stingerii creanțelor validate, astfel interesul legitim al reclamantului constă în recuperarea creanțelor neacoperite ale creditorilor, prin atragerea la răspundere subsidiară a lui Diaconu Mihail IDNP 0***** a.n.*****și a lui Diaconu Svetlana IDNP 0*****a.n*****cu dispunerea incasării de la ei în mod solidar a sumei de 34 327,47 lei. Menționînd că suma data constă din creanța față de SRL DAMALIO în sumă de 33 573,86 lei, și creanța față de Serviciul Fiscal de Stat a RM în mărime de 753,61 lei. Prin conținutul cererii lichidatorul mai face referire la prevederile art.15 a Legii insolvabilității, art. art.19, 20, 186, 186 alin.(2) Cod Civil al RM, articolul 7 din Legea nr.845 din 03-01-1992 cu privire la antreprenoriat și întreprinderi, art. art.64, 68, 72, 76 a Legii nr.135 din 14-06-2007 privind societățile cu răspundere limitată.

Prin urmare, lichidatorul consideră că este necesară și solicită atragerea la răspundere subsidiară a lui Diaconu Mihail IDNP 0***** a.n.*****și a lui Diaconu Svetlana IDNP 0*****a.n*****cu dispunerea incasării de la ei în mod solidar a sumei de 34 327,47 lei.

Potrivit fișei de repartizare a cererii, ulterior prezenta cerere a fost repartizată Judecătorului din cadrul Judecătoriei Hîncești (sediul Ialoveni), Veaceslav Caragia la data de 04.08.2025.

Prin încheierea Judecătorie Hîncești (sediul Ialoveni) din 04 august 2025, s-a acceptat spre examinare cererea lichidatorului „DIASIM GRUP” S.R.L. – în procedura falimentului simplificat, Cuculescu Corneliu privind atragerea la răspundere subsidiară a lui Diaconu Mihail IDNP 0***** a.n.*****și a lui Diaconu Svetlana IDNP 0*****a.n*****cu dispunerea incasării de la ei în mod solidar a sumei de 34 327,47 lei.

La multiplele ședințe de judecată nu s-au prezentat nici un participant la proces, iar reclamantul prin cererea de chemare în judecată a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa, ceia ce în continuare și s-a admis, examinîndu-se cererea în lipsa reclamantului.

Studiind materialele dosarului și probele administrate prin prisma argumentelor expuse în cerere, instanța de insolvabilitate ajunge la concluzia că cererea administratorului autorizat / lichidatorului „DIASIM GRUP” S.R.L. – în procedura falimentului simplificat, Cuculescu Corneliu privind atragerea la răspundere subsidiară a lui Diaconu Mihail IDNP 0***** a.n.*****și a lui Diaconu Svetlana IDNP 0*****a.n*****cu dispunerea incasării de la ei în mod solidar a sumei de 34 327,47 lei, este neîntemeiată și urmează a fi respinsă.

Potrivit art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, dacă în cadrul procesului sunt identificate persoane cărora le-ar fi imputabilă apariția stării de insolvabilitate a debitorului, la cererea administratorului insolvabilității/lichidatorului, a comitetului creditorilor sau a oricărui creditor care are interes legitim, instanța de insolvabilitate poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolvabil să fie suportate de membrii organelor lui de conducere și/sau de supraveghere, precum și de orice altă persoană, care i-au cauzat insolvabilitatea prin una dintre următoarele acțiuni:

a) folosirea bunurilor sau creditelor debitorului în interes personal;

b) desfășurarea unei activități comerciale în interes personal sub acoperirea debitorului;

c) majorarea fictivă a pasivelor debitorului și/sau deturnarea (ascunderea) unei părți din activul debitorului;

d) procurarea de fonduri pentru debitor la prețuri exagerate;

e) ținerea unei contabilități fictive sau contrare prevederilor legii, precum și contribuirea la dispariția documentelor contabile, a documentelor de constituire;

f) dispunerea continuării unei activități a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată;

g) dispunerea, în luna precedentă încetării plăților, de a se plăti cu preferință unui creditor în dauna celorlalți creditori;

h) nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art.14;

i) comiterea cu intenție a altor fapte care au cauzat insolvabilitatea debitorului.

(4) În caz de pluralitate, răspunderea persoanelor prevăzute la alin. (1) este solidară, cu condiția ca apariția stării de insolvabilitate să fie actuală sau anterioară perioadei în care și-au exercitat mandatul ori au deținut poziția ce ar fi putut cauza insolvabilitatea debitorului. Persoanele în cauză se pot apăra de solidaritate dacă, în organele colegiale de conducere ale debitorului, s-au opus actelor sau faptelor care au cauzat insolvabilitatea sau dacă au lipsit de la luarea deciziilor care au cauzat insolvabilitatea și au făcut să se consemneze, ulterior luării deciziei, opoziția lor la aceste decizii.

(5) Termenul de prescripție pentru acțiunea prevăzută la alin. (1) este de 3 ani. Termenul începe să curgă de la data în care a fost cunoscută sau trebuia să fie cunoscută

persoana care a cauzat insolvabilitatea, dar nu mai târziu de 2 ani de la data hotărârii de intentare a procedurii de insolvabilitate.

(6) În toate cazurile, asupra acțiunii prevăzute la alin. (1), instanța de insolvabilitate se pronunță prin hotărâre, care poate fi contestată cu apel de persoanele vizate în ea.

În conformitate cu art. 247 alin. (1) din Legea insolvabilității, în sensul prezentei legi, membri ai organelor de conducere ale debitorului pot fi: debitorul persoană fizică ce desfășoară activitate individuală de întreprinzător, fondatorul întreprinderii individuale sau al gospodăriei țărănești (de fermier), administratorii societăților comerciale, membrii organelor executive, membrii consiliilor de supraveghere (de observatori), lichidatorii și membrii comisiilor de lichidare, contabilii. (2) Prevederile alin. (1) se aplică persoanelor care dețineau funcțiile respective la data intentării procesului de insolvabilitate, precum și celor care au deținut aceste funcții pe parcursul ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului.

Conform art. 15 alin. (1) din Legea insolvabilității, în cazul insolvabilității debitorului din culpa fondatorilor (membrilor) lui, a membrilor organului executiv sau a unor alte persoane care au dreptul de a da indicații obligatorii pentru debitor ori care pot influența în alt mod acțiunile debitorului (insolvabilitate intenționată), aceștia poartă răspundere subsidiară solidară față de creditori în măsura în care bunurile debitorului sunt insuficiente pentru executarea creanțelor creditorilor.

Prin urmare, din analiza prevederilor art. 15 și 248 din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, reiese că, în dependență de motivele apariției stării de insolvabilitate a debitorului, administratorul, membrii organului executiv și contabilul vor purta răspundere subsidiară solidară față de creditori sau la cererea administratorului insolvabilității/lichidatorului, instanța de insolvabilitate poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolvabil să fie suportate de către aceștia.

Instanța de insolvabilitate notează că, răspunderea membrilor organelor de conducere ale debitorului reprezintă o formă specială a răspunderii delictuale civile, care poate fi angajată față de anumite persoane în rezultatul încălcării unor obligații legale cu caracter patrimonial, prin obligarea acestora la suportarea datoriilor persoanei insolvabile.

Din conținutul art. 248 alin. (1), (4) și (5) al Legii insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012 reiese că, pentru ca o persoană să fie atrasă la răspundere subsidiară, urmează a fi stabilită comiterea acțiunilor, prevăzute la acest articol, dar și probat faptul că comiterea acestor acțiuni au dus la insolvabilitatea debitorul. Astfel, membrii organelor de conducere nu răspund pentru o simplă incapacitate managerială, ci pentru săvârșirea unor fapte cu caracter ilicit, urmărind, de regulă, deturnarea activității de la realizarea scopului pentru care a fost constituită societatea debitoare și satisfacerea unui interes personal sau al unui terț, calificarea acestei forme de răspundere având un caracter delictual în toate situațiile.

Corespunzător urmează să fie stabilită legătura de cauzalitate între acțiunile membrilor organelor de conducere, ori a altor persoane și starea de insolvabilitate a debitorului, în sensul că insolvabilitatea se datorează anume acțiunilor acestora și nu altor circumstanțe, precum și vinovăția membrului organelor de conducere în cauzarea sau agravarea stării de insolvabilitate. Raportul de cauzalitate este și condiția în funcție de care se determină mărimea despăgubirii.

Astfel, persoanele culpabile pot fi obligate la repararea doar numai prejudiciul care este consecința directă a faptei ilicite și nu altul, adică, prejudiciul efectiv demonstrat, condiție stipulată și în prevederile art. 1998 alin. (1) - (2) din Codul civil, care prevede că, cel care

acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune. Prejudiciul cauzat prin fapte licite sau fără vinovăție se repară numai în cazurile expres prevăzute de lege.

Instanța de insolvabilitate concluzionează că, pentru atragerea la răspunderea subsidiară a organelor de conducere ale debitorului urmează a fi întrunite toate condițiile cum ar fi: fapta prejudiciabilă, prejudiciul - sub forma unei părți a pasivului patrimonial al debitorului insolvabil, legătura de cauzalitate dintre faptă și pasiv, vinovăția - sub forma intenției sau culpei și toate acestea în cumul au creat starea de insolvență a debitorului.

Potrivit art. 3 din Legea contabilității și raportării financiare nr. 287 din 15.12.2017, prin noțiunea de contabilitate urmează a se înțelege un sistem complex de colectare, identificare, grupare. Prelucrare, înregistrare, generalizare și de prezentare a informațiilor privind elementele contabile.

Astfel, entitatea juridică care are obligația de a ține contabilitatea întreprinderii se conduce de regulile prestabilite de către Legea sus indicată, iar reclamantul, la rândul său, urma să prezinte care este culpa subiecților la ținerea contabilității contra legii, să fie constata și demonstrat prejudiciul cauzat care ar fi agravat starea de insolvabilitate a debitorului și care să fie în legătură de cauzalitate dintre acțiunile pârâților cu starea de insolvabilitate a debitorului.

Așadar, instanța consideră că, reclamantul, nu a demonstrat cum aceste pretinse acțiuni au dus la apariția incapacității de plată a debitorului și în ce perioadă a fost ținută o contabilitate contrară legii, precum și modalitatea prin care s-a manifestat aceste acțiuni culpabile.

Or, nu este suficient doar faptul comiterii acțiunilor prevăzute la art. 248 alin. (1), urmând a fi probat faptul că aceste acțiuni au fost comise cu vinovăție, precum și faptul că comiterea acestor acțiuni au dus la insolvabilitatea debitorului.

În cazul de speță, reclamantul – lichidatorul Cuculescu Corneliu nu a demonstrat legătura cauzală dintre temeiul prevăzut de art. 248 alin. (1) lit. f) și i) din Legea insolvabilității și cauzarea stării de insolvabilitate.

Drept consecință, argumentul respectiv, nu poate fi luat în considerație la examinarea cererii în speță, nefiind probat impactul care ar fi generat apariția stării de insolvabilitate.

Din conținutul cererii se constată că, reclamantul – lichidatorul Cuculescu Corneliu, motivează cererea de chemare în judecată, prin:

- 1. Încălcarea obligației de diligență și responsabilitate față de creditori;
- 2. Prevederea riscurilor prejudiciabile și conduita ușuratică;
- 3. Lipsa de diligență și responsabilitate colectivă;
- 4. Prevederea legală a insolvabilității și răspunderea administratorului;
- 5. Administratorul și asociații (consiliul societății) au fost conștienți de datoriile existente și de obligațiile lor legale; Au prevăzut urmările prejudiciabile ale inacțiunilor lor; Nu și-au dat seama de caracterul prejudiciabil al inacțiunilor lor; Erau obligați de a acționa în interesul creditorilor și de a achita datoriile.

În primul rînd instanța constată că aceste temeiuri sunt formale, or nu este argumentat și motivat nici un punct din cele indicate mai sus, nu se face referire exact și cu argumente plauzibile la fiecare punct în parte.

În această situație, instanța de insolvabilitate nu poate reține cele invocate de

reclamantul – lichidatorul Cuculescu Corneliu sub aspect general, formal și neîntemeiat, or acesta nu au anexat și nici nu au explicat care sunt acțiunile pîrîților Diaconu Mihail, Diaconu Svetlana, prin care a dispus continuarea unei activități a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată, nu sunt divizate acțiunile (activitățile) fiecăruia, care ar fi dus debitorul „DIASIM GRUP" S.R.L. în mod vădit la incapacitate de plată, or, potrivit prevederilor art. 5 al Legii cu privire la societățile cu răspundere limitată, societățile se constituie în scopul exercitării oricărei activități lucrative neinterzise de lege.

La fel, nu s-a explicat care anume activitate a debitorului a dus la incapacitatea de plată a acestuia, când a fost dispusă această activitate și cum se încadrează în termenul prevăzut de art. 247 alin. (2) din Legea insolvabilității - 24 de luni anterioare intentării procesului.

Mai mult decât atât, potrivit art. 72 alin. (1) și (5) din Legea privind societățile cu răspundere limitată nr. 135 din 14.06.2007, administratorul este obligat să gestioneze societatea astfel încât scopurile, pentru care aceasta a fost constituită, să fie realizate cât mai eficient. În exercitarea atribuțiilor sale, administratorul va da dovadă de diligență și loialitate.

Referitor la Diaconu Mihail IDNP 0***** a.n.26.08.1967, indică că este administrator statutar la „DIASIM GRUP" S.R.L., iar referitor la Diaconu Svetlana IDNP 0*****a.n*****nu se indică direct care este atribuția ei la „DIASIM GRUP" S.R.L., iar indirect prin cererea de chemare în judecată se subînțelege se face referire că-i asociat.

Conform extrasului anexat din Registrul de stat al persoanelor juridice nr.117321 din 12.09.2023, administratorul SRL „Diasim Grup" este Diaconu Mihail (f.d.11).

Conform informației despre contribuabil din 07.02.2024, anexat la materiale, atît Diaconu Mihail Ion, precum și Diaconu Svetlana Ion figurează cu cota de 100% și 5400 lei la fiecare în parte, la „DIASIM GRUP" S.R.L., iar data anulării ca persoană cu funcție de răspundere la Diaconu Svetlana Ion figurează data de 06.02.2015 (f.d.26-27 versou).

La fel, probe pertinente în susținerea pretențiilor în privința pîrîților nu se regăsesc la materialele cauzei, toate afirmațiile cuprinse în cererea de chemare în judecată în acest sens având un caracter pur declarativ.

Prin urmare, în lipsa prezentării probelor și specificării altor acțiuni culpabile ale pîrîților Diaconu Mihail și Diaconu Svetlana, ce au dus în mod vădit la incapacitatea de plată a debitorului decît cele indicate în cerere, instanța constată că la caz nu sunt întrunite condițiile prevăzute de a art.248 alin.(1) lit.e) din Legea insolvabilității

Conform art. 10 din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, intentarea unui proces de insolvabilitate presupune existența unui temei general sau special. Temeiul general de intentare a unui proces de insolvabilitate constă în incapacitatea de plată a debitorului. Temeiul special de intentare a unui proces de insolvabilitate constă în supraîndatorarea debitorului în cazul în care acesta este persoană juridică responsabilă de creanțele creditorilor în limitele patrimoniului său. În acest caz, la baza evaluării patrimoniului debitorului trebuie pusă continuarea activității lui dacă acest fapt este posibil.

Instanța accentuează că, potrivit art. 14 din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, debitorul este obligat să depună cerere introductivă imediat de la apariția unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 10 din Lege, dar nu mai târziu de expirarea a 30 de zile din data survenirii acestora.

Respectiv, în vederea determinării începerii curgerii termenului de depunere a cererii introductive, este necesar pentru început de a fi stabilit momentul survenirii temeiului de intentare a procesului de insolvabilitate în raport cu societatea debitoare.

Reieșind din natura temeiului juridic de atragere la răspundere subsidiară a pârâților instanța evidențiază că, în speță obiectul probațiunii reprezintă totalitatea faptelor material-juridice și procesuale ce necesită a fi constatate pentru soluționarea justă a litigiului. Prin urmare, incapacitatea de plată invocată urmează să fie demonstrată prin probe determinate în sensul art. 117 din Codul de procedură civilă, inclusiv prin: extras din contul bancar curent al debitorului, alte înscrisuri din care rezultă încetarea efectuării de plăți de către debitor, etc.

Totodată, obiectul probațiunii va cuprinde și probe din care să rezulte fără echivoc care este momentul survenirii incapacității de plată a debitorului. Or, reieșind din sensul art. 14 din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, obligația debitorului să depună cerere introductivă devine scadentă imediat momentului survenirii temeiului de intentare a procesului de insolvabilitate și continuă să poartă același caracter pe parcursul a 30 de zile din data survenirii temeiurilor indicate în articol la alin. (2) și la art. 10 alin. (2).

O altă componență a probațiunii în litigiul privind atragerea la răspundere subsidiară o va constitui identificarea volumului creanțelor apărute de la momentul neexecutării obligației de depunere a cererii introductive până la intentarea procesului de insolvabilitate prin hotărâre a instanței de judecată. Or, culpa pârâților nu poate excede aceste limite, reieșind din condiția inserată la art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012.

Sarcina probațiunii în sensul descris incubă anume deponentului cererii privind atragerea la răspundere subsidiară, în temeiul aceluiași art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

Importanța probațiunii este una semnificativă, deoarece răspunderea subsidiară, ca specie a răspunderii delictuale civile, nu poate opera din oficiu și nici nu poate fi prezumată în baza unor declarații expuse de către creditorul societății debitoare.

Totodată, este de menționat că, potrivit art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilității, instanța poate dispune ca doar o parte din datoriile debitorului insolvabil pot fi suportate de membrii organelor de conducere, reclamantul a solicitat încasarea sumei tuturor creanțelor validate în privința sa, fără a argumenta nici într-un fel această cerință și perioada apariției fiecăreia dintre creanțele invocate.

Din conținutul normei indicate supra, este evident că membrii organelor de conducere, în baza prevederilor indicate la art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvabilității, răspund nu pentru toate creanțele validate, ci doar pentru obligațiile apărute după expirarea termenului prevăzut la alin. (3).

Astfel, de către reclamant nu a fost făcută o diferențiere între sumele datorate de debitor, care au apărut până la data de a depune cererea introductivă și cele care au apărut după acea dată.

Or, aici instanța consideră că reclamantul, urma să delimiteze care este prejudiciul care a apărut după survenirea stării de insolvabilitate.

Având în vedere cele relatate, instanța consideră că, nu sunt întrunite condițiile legale pentru a atrage la răspundere subsidiară a Diaconu Mihail și Diaconu Svetlana, prin prisma temeiului invocat la art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității.

Totodată, conform art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității, procesul de insolvabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

Rezumând cele invocate pe parcurs, instanța de insolvabilitate reține că la caz nu au fost prezentate probe pertinente și concludente, ce ar dovedi că apariția stării de

insolvabilitate a debitorului este imputabilă anume lui Diaconu Mihail și Diaconu Svetlana, sau potrivit art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Din considerentele menționate supra și având în vedere faptul că, cererea depusă de lichidatorul „DIASIM GRUP" S.R.L., Cuculescu Corneliu privind atragerea la răspundere subsidiară a lui Diaconu Mihail IDNP 0***** a.n.*****și a lui Diaconu Svetlana IDNP 0*****a.n*****cu dispunerea incasării de la ei în mod solidar a sumei de 34 327,47 lei este neîntemeiată, instanța de insolvabilitate ajunge la concluzia de a respinge cererea.

În conformitate cu art.248 din Legea insolvabilității nr. 149 din 29.06.2012 și art. art.238-241 Codul de procedură civilă, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e :

Se respinge ca neîntemeiată cererea depusă de lichidatorul „DIASIM GRUP" S.R.L., Cuculescu Corneliu privind atragerea la răspundere subsidiară a lui Diaconu Mihail IDNP 0***** a.n.*****și a lui Diaconu Svetlana IDNP 0*****a.n*****cu dispunerea incasării de la ei în mod solidar a sumei de 34 327,47 lei.

Hotărîrea este executorie din momentul pronunțării însă poate fi contestată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul instanței emitente.

Preşedintele şedinţei, judecătorul Veaceslav CARAGIA